

ειρωνεία

ειρωνεία, η, ουσ. [*<αρχ. εἰρωνεία <ειρωνεύομαι>, η ειρωνεία*·

- *ειρωνεία της μοίρας*, βλ. συνηθέστ. *ειρωνεία της τύχης*·

- *ειρωνεία της τύχης*, λέγεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες συμβαίνει το αντίθετο από εκείνο που ήμασταν σίγουροι ότι θα γινόταν: «μας είχαν διαβεβαιώσει πως θα βρίσκαμε σίγουρα εισιτήρια· όμως, ειρωνεία της τύχης, όταν φτάσαμε στα εκδοτήρια είχαν πουληθεί και τα τελευταία»·

- *τραγική ειρωνεία*, λέγεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, ενώ κάποιος περιμένει να του συμβεί κάτι καλό και ενεργεί ανάλογα, του συμβαίνει ξαφνικά ένα τραγικό γεγονός: «την Κυριακή ετοιμάζονταν για γάμο, αλλά, τραγική ειρωνεία, το Σάββατο σκοτώθηκε ο γαμπρός σε τροχαίο»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας